

РЕШЕНИЕ

№ 6263

гр. София, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 27.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3716** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/.

Образувано е по жалба с вх. № 10917 от 15.04.2020 г. по описа на АССГ, на „Весто“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 предявена чрез управителя В. Г. срещу Решение № Ж-209/25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката, е прекратено административното производство по жалбата на „Весто“ ЕАД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл.146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК. Развитите оплаквания за допуснатите в хода на административната процедура съществени нарушения на процесуалните правила, касаят нарушения по чл. 22, ал. 4 ЗЕ, чл. 146, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната мрежа (Наредба № 6 от 24.02.2014 г.) и чл. 42, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на Комисията за

енергийно и водно регулиране (ПДКЕВР), а именно, че КЕВР е постановила решението си по жалбата му в разрез на цитираните разпоредби след осем месечен срок, като по този начин забавяйки извършването на процесуалните си задължения за постановяване на акт е нарушила правата му. Сочи се още като отменително основания по чл. 146, т. 3 АПК водещо до нарушения на административнопроизводствените правила и нарушение на чл. 22, чл. 76, чл. 80 ЗЕ, чл. 144-145 от Наредба № 3 от 21 март 2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3 от 21 март 2013 г.), тъй като КЕВР не е провела експертна оценка и анализ относно значимите факти и обстоятелства по висящия пред нея правен спор, като изначално КЕВР не е предприела процесуални действия по събиране на доказателства и изясняване на спорни обстоятелства по преписката. Изложени са доводи и за незаконосъобразност на решението поради противоречието му с материалноправни норми. Излагат се съображения във връзка с приложението на чл. 53, ал. 3 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. и чл. 55, ал. 1 от същата наредба. Сочи се още, че решението противоречи на целта и принципите на ЗЕ и ЗЕВИ. Искането е за отмяна на оспореното решение и връщането на преписката на КЕВР със задължителни указания по прилагането на закона. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, се представлява от адв. М. и адв. Т., които поддържат жалбата и претендират отмяната на оспорения административен акт и присъждането на сторените по делото разноски. В депозираните допълнително писмени бележки по делото, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. Р. М., заявява, че поддържа жалбата като излага доводи за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, изразяващи се в произнасяне по преписката извън срокът, установен с чл. 22, ал. 4 ЗЕ, вр. с чл.146, ал.2 Наредба № 3; липсата на проведен всестранен и безпристрастен анализ на всички доказателства за изясняване на обстоятелствата по жалбата; несъбиране на доказателства по административната преписка. Прави се оплакване за нарушение и на материалния закон. Оспорва тезата, че липсва технически капацитет за присъединяване на ВяЕЦ, стопанисвана от „Весто“ ЕАД към електроразпределителната мрежа, като сочи сключени от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД договори за присъединяване на производствени мощности в размер на не по-малко от 140 М. в района на „Добрички пръстен“. Изтъква се, че липсата на технически капацитет и по аргумент чл.55 от Наредба № 6 не е основание за отказ да се издаде становище за съгласуване на условията за присъединяване на ВяЕЦ, а следвало то да бъде издадено под условие. Твърди се и противоречие на целта и принципите на за Закона за енергетиката, закрепени в чл. 21, ал. 1, т. 7; т. 40 и т. 41 от с.з. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на административната преписка на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира разноски, за което представя списък по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението по съображения подробно изложени в писмено становище. Претендира се отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана и присъждането на юрисконсултско възнаграждение, както се прави възражение за прекомереност на претендирания адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, редовно призована не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. С., която в проведено заседание по делото и в писмени бележи изразява становище за неоснователност на жалбата. Застъпва, че се установило по делото липсата на техническа възможност за присъединяване на нови мощности, преди изграждане и въвеждане в експлоатация на нов главен въздушен електропровод. Претендира присъждането на разноски по делото, както и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – се представлява от прокурор В., който изразява становище в подкрепа на жалбата и я счита за основателна, като моли тя да бъде уважена.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-12-00-160/15.05.2019 г., подадена от „Весто“ ЕАД срещу „Електроразпределение Север“ АД, депозирана в КЕВР. Предмет на жалбата е отказ на „Електроразпределение Север“ АД да издаде становище за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на вятърна електрическа централа /ВяЕЦ/, която ще бъде изградена в [населено място], общ. Д., с номинална стойност 4 MW, както и да бъде предоставен предварителен договор за присъединяване на ВяЕЦ към електроразпределителната мрежа съгласно условията по чл. 25 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗЕВИ/ и чл. 81 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи. В жалбата се прави оплакване от отказ на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД /Е. ЕАД/ да съгласува условията за присъединяване на ВяЕЦ към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД.

С писма № Е-12-00-160 от 17.07.2019 г., от 18.06.2019 г. и 12.07.2019 г., Е. ЕАД и „Електроразпределение Север“ АД са представили в Комисията за енергийно и водно регулиране съответните становища и допълнителни документи във връзка с възраженията и исканията, съдържащи се в жалбата на „Весто“ ЕАД.

В становището си „Електроразпределение Север“ АД е изложило, че след подаденото на 23.01.2019 г. от „Весто“ ЕАД искане за проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ към електроразпределителната мрежа „Електроразпределение Север“ АД, с писмо с изх. № П-ВИ-11#1/01.02.2019 г. депозирало в Е. ЕАД искане за проучване на условията за присъединяване на оператор на електроразпределителната мрежа към електропреносната мрежа, за което било уведомено и „Весто“ ЕАД. В отговор на отправеното искане с писмо с изх. № ЦУ Е. 1143#1/14.03.2019 г., Е. ЕАД посочва, че няма техническа възможност за присъединяване на генериращите мощности към преносната мрежа Североизточна България (Добричкия пръстен) поради изчерпване на преносната способност на мрежа 110 kV. С писмо с изх. № 5116435/07.06.2019 г. е изпратен отговор на „Весто“ ЕАД, с което „Електроразпределение Север“ АД предоставя становище относно искането на „Весто“ ЕАД за присъединяване което изцяло се базира на отказа на Е. ЕАД да бъде присъединена заявената мощност.

В становището на Е. ЕАД (с изх. № ЦУ-Е.-1143/18.04.2019 г.) се излага, че към настоящия момент няма техническа възможност за присъединяване на

производствени мощности към електропреносната мрежа в района на Североизточна България, поради голямото количество генериращи мощности, присъединени на ниво на напрежение 100 kV и 20 kV, които затрудняват баланса и управлението на електроенергийната система в реално време. Сочи се още в становището, че присъединяването на ВяЕЦ с мощност 4 MW ще може да се извърши след изграждане на електропровод 110 kV между подстанция „К.“ и подстанция „В.-север“/ „В.-запад“. Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 ЗЕ, във вр с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ е изготвила доклад вх. № Е-ДК-263 от 20.03.2020 г., със становище КЕВР да прекрати административното производство, образувано по жалба от 15.05.2019 г., подадена от „Весто“ ЕАД срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 68 от 25.03.2020 г., в които са разгледани обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка енергийният регулатор е постановил с решение № Ж-209/25.03.2020 г., с което жалбата на „Весто“ ЕАД е приета за неоснователна, тъй като от извършената проверка се констатирало, че действията на „Електроразпределение Север“ АД и Е. ЕАД относно процедурата по присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия от ВИ са извършени съобразно нормативно определените в ЗЕ и Наредба № 6 от 24.02.2014 г. изисквания, а исканията на „Весто“ ЕАД, Е. ЕАД да съгласува условията за присъединяване на ВяЕЦ, „Електроразпределение Север“ АД да предложи становище и предварителен договор за присъединяване на централа за производство на електрическа енергия от вятър с номинална мощност 4 MW, намерило за неоснователни. Въз основа на изложеното и на основание чл.22, ал.1 и ал.7 ЗЕ, във вр с чл.147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. административното производство образувано по жалба с вх. № Е-12-00-160 от 15.05.2019 г., подадена от „Весто“ ЕАД срещу „Електроразпределение Север“ АД е прекратено.

По делото като доказателства са приобщени, представените с жалбата, отговорите по нея и ангажираните в допълнителните становища и молби на страните, с административната преписка писмени документи, както и приетите заключение и допълнително заключение, изготвени от вещо лице В. К. по допуснати основна и допълнителна съдебно-технически експертизи по делото, приети от съда като компетентно и безпристрастно изготвена.

От основното заключение се установява, че КЕВР не е събирала допълнителни доказателства и/или изисквала допълнителни документи и/или информация от Е. и/или Е.-Север извън предоставените от тях първоначални преписки и отговори и съдържаща се в тях информация и данни. Нямало и данни КЕВР да е изследвала и проверила твърденията на Е. изложени в писмо с изх. № ЦУ - Е. - 1143 №3/18.04.2019 г. Вещото лице е констатирало също, че към разпределителната ел. мрежа в района на „Добричкия пръстен“ са присъединени Ф. - 21,3 MW; ВтеЦ - 276,6 MW и Б. - 3,3 MW или общо 300,2 MW. От изложени в табличен вид данни на стр. 14 и 15 от основното заключение вещото лице е посочило, че към преносната ел. мрежа (ВН) в района на „Добричкия пръстен“ са присъединени ВтеЦ - 225,0 MW и има чакащи за разширение

на електропреносната мрежа общо 130 MW. Констатирало е, че няма производствени мощности, за които са били сключени предварителни договори за присъединяване или договори за присъединяване, но които не са били построени и/или въведени в експлоатация и/или физически присъединени и/или не подават електрическа енергия. Капацитетът за присъединяване на производители на ЕЕ към съществуващия към този момент въздушен електропровод (ВЕ) 20 kV, п/ст Д. 110/20 kV, в района на Централата е около 2000 kW и понастоящем централа с мощност 4000 kW можела да бъде присъединена в разпределителна уредба (възлова станция) Стожер, п/ст Д. 110/20 kV, след реконструкция на В. 20 kV, извод Д., п/ст Д. 110/20 kV в участъка от подстанция Д. 110/20 kV до стълб № 40 в посока възлова станция (ВС) Стожер. Преносният капацитет на „Добричкия пръстен“ 110 kV позволява нормална работа (без ограничения) на 500 MW (500 000 kW) сумарна генерираща мощност. Общата инсталирана мощност от ВЕИ в Добричкия пръстен е 526,5 MW (526 500 kW), както следва: 276,6 MW ВяЕЦ в мрежа СрН, 225 MW ВяЕЦ в мрежа ВН, 25,708 MW Ф. в мрежи СрН и НН и 3.3 MW БиоЕЦ в мрежа СрН. В тази връзка, ВЛ е посочило, че преносната мрежа в района на Добричкия пръстен към момента, не позволявала присъединяване на нови мощности от ВЕИ, както на средно напрежение така и на високо напрежение. В изпълнение на задълженията си на преносен оператор и в съответствие с „Плана за развитие на преносната електрическа мрежа на България в периода 2018-2027 г.“ Е. изграждала нов двоен електропровод 110 kV между п/ст К. и п/ст В. Север/В. Запад. Реалният технически капацитет на електропреносната мрежа в района на „Добричкия пръстен“ е в размер на 500 MW, а присъединената мощност на производители от ВЕИ надхвърля 526 MW. С оглед установените технически способности за наличен технически капацитет на електроразпределителната мрежа на Е.-Север и на електропреносната мрежа на Е. в района технически не е възможно присъединяването на ВяЕЦ на жалбоподателя, както е поискано. Това би довело до недопустимо претоварване на някои В. от „Добричкия пръстен“, което застрашава сигурността и надеждността на електрозахранването в целия район. Посочено е още, че към преносната ел. мрежа (ВН) в района на „Добричкия пръстен“ са присъединени ВтЕЦ - 225,0 MW и има чакаци за разширение на електропреносната мрежа общо 130 MW. От така предоставената информация ВЛ е извело извод, че няма производствени мощности, за които са били сключени предварителни договори за присъединяване или договори за присъединяване, но които не са били построени и/или въведени в експлоатация и/или физически присъединени и/или не подават електрическа енергия. В допълнителното заключение ВЛ установява, че общото потребление в района на Добричкия пръстен 110 kV за 2019 г. на потребители, присъединени към Е. 110 kV е в размер на 470 млн. kWh, като месечното потребление варира между 28 и 50 млн. kWh. Общото производство на ел. енергия в района на Добричкия пръстен 110 kV за 2019 г. от производители на ел. енергия присъединени към Е. 110 kV е в размер на 584 млн. kWh, като месечното производство варира между 23,5 и 80 млн. kWh. Имало производствени мощности, за които са били сключени предварителни договори за присъединяване или договори за присъединяване, но които не са били построени и/или въведени в експлоатация и/или физически присъединени и/или не подават електрическа енергия, но всички те са в изчаквателен режим за присъединяване, до повишаване на преносните възможности на Е. след нейната рехабилитация. При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: По допустимостта:

Решение № Ж-209/25.03.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 31.03.2020 г. Жалбата, с която се оспорва решението е подадена на 15.04.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Дружеството „Весто“ ЕАД е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В настоящия случай се установява, че решение № Ж-209/25.03.2020 г. е постановено от компетентен държавен орган съгласно чл. 10 от ЗЕ, в рамките на очертаната му от ЗЕ материална компетентност регламентирана в чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г.

Решението е валидно, като взето на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“, прието с пет гласа „за“, от които 3 на членовете на Комисията със стаж в Енергетиката, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Фактическото основание за отказа е ясно посочено, а именно: „Към настоящия момент няма техническа възможност за присъединяване на производствени мощности към електропреносната мрежа в района на Североизточна България поради голямото количество генериращи мощности, присъединени на ниво 110kV и 20kV, които затрудняват баланса и управлението на електроенергийната система в реално време. Присъединяването на ВяЕЦ с мощност 4 MW можело да се извърши след изграждане на електропровод 110 kV между подстанция „К.“ и подстанция „В.-север“/ „В. - запад““. Посочени са и правните основания за отказа, а именно: разпоредбите на чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Независимо от гореизложеното съдът намира, че приетите в оспореното решение факти са установени при допуснато от органа съществено нарушение на административно производствените правила, което в крайна сметка е довело до неправилно прилагане на материалния закон, т.е. налице са основанията по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК за отмяна на оспорения административен акт.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в случаите, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Аналогична разпоредба (чл. 147, ал. 2) се съдържа и в Наредба № 3 от 21.03.2013 г., която съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ определя редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове. Според чл.147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съобразно установеното правило с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Видно от посочените разпоредби, ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. задължават

Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до него жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях. Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил.

Въпреки извършените от страна на КЕВР административнопроизводствени действия – изискани са становища от „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, липсва събирането на други доказателства, а събраните становищата не са довели нито до установяване предмета на спора между жалбоподателя и електроразпределителното дружество, нито до изясняване на фактическите обстоятелства по делото.

В мотивите на решението, липсват други аргументи или доказателства, освен цитираните писма с вх. № Е-12-00-160 от 17.07.2019 г., от 18.06.2019 г. и от 12.07.2019 г., в които електроразпределителното дружество „Електроразпределение Север“ АД и операторът на преносната електрическа мрежа „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, след като им е изпратена за становище жалбата, възпроизвеждат мотивите, изразени в писмо изх. № ЦУ- Е.-1143#3 от 18.04.2019 г. (л.41). Обстоятелство потвърдено и от приетото на 12.10.2021 г. с протоколно определение заключение на вещото лице В. К., което съда, както посочи по-горе в мотивната част на решението цени съобразно всички доказателства по делото, и го кредитира с достатъчна степен на пълнота, яснота и обосноваване, като установяващо в т. 1 и т. 2 от него, че при прегледа на документите и проведените разговори, не установило КЕВР да е събираща допълнителни доказателства и/или изисквала допълнителни документи и/или информация от Е. и/или Е.-Север извън предоставените от тях първоначални преписки и отговори и съдържаща се в тях информация и данни, както и, че в административната преписка на КЕВР по постановяване на обжалваното решение и предоставена в цялост по делото, няма данни КЕВР да е изследвала, и проверила твърденията на Е. изложени в писмо с изх. № ЦУ – Е. ЕАД 1143 №3/18.04.2019 г.

На следващо място, дори и да се приеме, че събирането в рамките на административното производство на посочените документи (становища) ще допринесат за изясняване на фактическата обстановка по случая, с оглед на посоченото в писмо от 18.04.2019 г., че към момента няма техническа възможност за присъединяване на генериращи мощности към преносната електрическа мрежа в района на Североизточна България и ВЯЕЦ, стопанисвана от „Весто“ ЕАД и същата ще може да бъде присъединена към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД след изграждане на електропровод 110kV между п/ст „К.“ и на п/ст „В. - Север“ (п/ст Запад), предвиден в 10 годишния план на операторът на преносната електрическа мрежа, то липсват каквито и да било констатации и изводи за това дали е такова действителното положение. Отговорът на тези именно въпроси е дължим и съществен за преценката дали са налице условия Е. ЕАД да съгласува с „Е. Север“ условията за присъединяване на ВЯЕЦ, стопанисвана от „Весто“ ЕАД и „Е. Север“ да предложи становище и предварителен договор за присъединяване на ВЯЕЦ с номинална мощност 4 MW.

Неправилните фактически констатации са резултат на допуснато от административния орган нарушение на чл. 35 от АПК, който установява правилото, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. При оценка на събраните в административното производство доказателства е налице необосноваване, т.е. несъответствие между наличните

доказателства и основанията на тях фактически изводи. Липсата на подобни мотиви в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК е самостоятелно основание за отмяна на процесното решение.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че неправилните фактически констатации са довели до погрешни правни изводи по приложението на материалния закон.

По делото не е спорно, а и от доказателствата се установява, че „Весто“ ЕАД е бъдещ ползвател на електроразпределителната мрежа във връзка с присъединяването на обект за производство от възобновяеми източници. Видно от разрешение за строеж (л.102) на основание чл.148, ал. 2, 4 ЗУТ № 29/09.04.2012 г., на „Весто“ ЕАД е разрешено съгласно одобрените инвестиционни проекти, извършването на строеж Ветроенергиен парк от два ветрогенератора ВГ1 в пи № 040024, ВГ2 в пи № 041042, главна разпределителна уредба и сървърно и кабелна линия и оптичен кабел от ветрогенераторите до Г.. В случая дружеството е подало писмено искане за проучване на условията и начинът на присъединяване на електрическа централа към съответния мрежови оператор.

Присъединяването на обекти на производители на електроенергия от възобновяеми източници не е безусловно задължение на оператора на електроразпределителната мрежа. Необходимо е изпълнението на предвидените в закона изисквания, при наличието на които може да се извърши присъединяване.

Съгласно чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5. При становище, с което заявлението е определено като допустимо, операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина за присъединяване. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Условията и редът към преносната или към разпределителните мрежи са уредени в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или разпределителните електрически мрежи и Закона за енергията от възобновяеми източници.

С чл. 53, ал.1 от посочената наредба е установено правилото, че мрежовият оператор определя условията за присъединяване на електрическата централа към съответната електрическа мрежа. Съгласно нормата на чл. 55, ал. 1 и ал. 2 на п.н., мрежовият оператор може мотивирано да откаже да присъедини електрическа централа към съответната електрическа мрежа при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация, като посочва причините за отказа и необходимите мерки за тяхното отстраняване, както и за осигуряване на условия за присъединяване на централата съобразно плановете за развитие на мрежата.

От посочените норми се налага извод, че „Електроразпределение Север“ АД следва да издаде становище с конкретни условия за присъединяване, а не както е сторило в

случая – да постанови отказ за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на стопанисваната от „Весто“ ЕАД ВяЕЦ.

На следващо място, мотивът за извършеният отказ – липса на технически капацитет за присъединяване процесната ВяЕЦ към електроразпределителната мрежа се дискредитира от приетите по делото предварителни договори № ПРД-ПР-110-442 от 19.03.2021 и № ПРД-ПР-110-446 от 08.04.2021 г., сключени между „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД и „ТЕССА ЕНЕРДЖИ“ ЕООД за присъединяване на обект на производител на електрическа енергия към преносната мрежа.

При това положение, както за неизясняване на фактите в нарушение на чл. 35 АПК, така и за липсата на фактически основания, свързани с техническата възможност за присъединяване на генериращи мощности, а от там и за неправилното приложение на закона съдът приема, че Решение № Ж-209/25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е немотивирано, поради което се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката – да бъде върната на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона.

Оплакванията в жалбата от решение № Ж-209/25.03.2020 г., поради противоречието му с материалния закон и допуснатото нарушение на административно-производствените правила при издаването му, съдът намира за основателни, поради което са налице и отменителни основания по чл.146, т.3, т.4 АПК.

Оспореното решение е издадено в съответствие с целта на закона и не се установи отменително основание по чл. 146, т. 5 АПК, така както се твърди в жалбата. Закона за енергия от възобновяеми източници има за цел да стимулира производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници, съобразно чл. 2 от него, като следва да бъде предоставен гарантиран достъп на енергия, произведена от възобновяеми източници до електрическите мрежи съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЕВИ. „Гарантиран достъп“ обаче не означава безусловен такъв и именно по тази причина в глава четвърта, раздел II ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници.

Оплакването, че издаването на решението по време на действието на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение е поставило жалбоподателя в положение, в което е лишен от ефективно и пълноценно участие в процеса е неоснователно. Дружеството е имало възможност да упражни надлежно правата си, както в административното, така и в съдебното производство, поради което съда приема, че не налице основание за отмяна на решението на това основание.

По разноските по производството:

С оглед изхода по делото на жалбоподателя следва да се присъдят своевременно претендираните разноски по делото за заплатена държавна такса и платен депозит за работа на вещо лице съобразно представения списък на разноските по реда на чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, в общ размер на 3700 лева, от които за заплатена държавна такса в размер на 50 лева и депозит за работа на вещо лице в общ размер на 3650 лева. Не се установи реално заплащане на вознаграждение за един адвокат, тъй като по делото е представена фактура с предмет извършени консултации съгласно справка с получател ЕЗПРОЕКТ ЕАД /ЕЗПроджект ЕАД/ с ЕИК[ЕИК] и две платежни нареждания за обща сума в размер на 1000 лева с наредител ЕЗПроджект ЕАД и получател Адвокатско дружество „В. Т.“, а жалбоподателят в съдебното производство е „Весто“ ЕАД с[ЕИК].

Направеното от процесуалните представители на ответника и заинтересованата

страна възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК за прекомерност на платения адвокатски хонорар не следва да бъде обсъждано, поради изложеното по-горе във връзка дължимото се адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Весто“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32 предявена чрез управителя В. Г., Решение № Ж-209/25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране

ВРЪЩА преписката на административния орган - Комисия за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство и ново произнасяне по основателността на жалбата, съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, с адрес [населено място] 1000, [улица] да заплати на „Весто“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет.5, ап.32, с управител В. Г., разноски в общ размер на 3700 (три хиляди и седемстотин) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: